

[Maisted]

lede gæld, så er det mig, der har udtrykt mig forkert. Det, jeg ville vide, var Danmarks samlede udlandsgæld, og det mener jeg godt kan lade sig gøre med de regler, man har om udfyldelse af diverse papirer til Nationalbanken, før man kan bruge udenlandsk valuta, når man køber og stifter gæld i udlandet. Det mener jeg skulle være en forholdsvis rimelig opgave, og så vil jeg altså meget gerne have, at tingene kommer i folketinget i stedet for i finansudvalget. Jeg er jo i den uheldige situation, at jeg ikke er medlem af finansudvalget, og derudover er jeg også helt overbevist om, at problemet med pengemængden ikke bare er et problem, man sådan kan drøfte i finansudvalget. Det er skam noget, man skal drøfte i folketinget, og det interesserer nok befolkningen lige så meget, som det interesserer finansudvalgets medlemmer.

Jeg har heller ikke udtalt mig kritisk om, at finansministeren vil udskifte dårligere lån. Jeg mener da, jeg fremhævede, at det selvfølgelig var en god ting, at man foretog en ombytning, men det måtte også nok være sådan, at det var til at lave en oversigt over de dårlige lån, man har optaget, og over, hvilke muligheder der er for at bytte dem ud med bedre lån nu, når vi kan se, at vi har en lavere rente på det internationale marked. Og så er der jo en mulighed for også at lave en oversigt på det område. Jeg vil også meget nødig hænge mig i 1970ernes problemer, men det, vi er ved at skulle betale, er altså regningen fra 1970erne. Det, der er det værste, er imidlertid, at regeringen fortsætter med at lave de samme dumheder, som man gjorde i 1970erne, idet man rent faktisk har et drifts-, anlægs- og udlånsunderskud af størrelsesordenen 13-14 mia kr. for finansåret 1984. Når man nu ved, hvilke problemer det giver at have disse underskud, hvorfor så ikke starte med at få bragt det problem af vejen og så begynde at få løst de andre problemer med at tilbagebetale gæld og renter?

Finansministeren (Christophersen):

Hr. Jes Lunde begik en enkelt fejl. Regeringen interesserer sig i allerhøjeste grad for statsgælden. Det er ikke noget problem. Det, vi ikke interesserer os for, er hr. Jes Lundes forslag.

Så vil jeg sige til hr. Maisted, at jeg skal gerne på anden måde stille de oplysninger til

rådighed. Jeg var så vant til, at hr. Maisted sad i finansudvalget, at jeg slet ikke kunne forestille mig udvalget fungere uden, men det kan det måske så netop.

Derimod må jeg altså afvise at lave en oversigt over dårlige lån, for jeg kan ikke engang vurdere, hvad der er dårlige lån. Et lån er i og for sig kun dårligt, hvis man kan skaffe et bedre, og det, jeg sagde i første omgang, var, at jeg kan ikke i dag sige, hvad det er for lån, vi har mulighed for at optage. Det er muligt, det ikke er ret mange. Det afhænger helt af, hvordan det internationale marked udvikler sig. Men rent principielt har vi ikke optaget nogle dårlige lån. Vi har optaget lån, som senere har vist sig at være dyrere end dem, vi kan skifte dem ud med, og det er det, vi nu gerne vil gøre. Det er det, vi beder om at få lov til, og da må man jo så have tillid til, at de folk, som løser den opgave rent professionelt, gør det ansvarligt. Det har jeg personlig, og det tror jeg også folkettingen kan have.

Jeg vil gerne afvise, at regeringen fortsætter med at gentage 1970ernes dumheder. Det er ikke, fordi jeg ønsker at fremhæve regeringens indsats, mere end rimeligt er, men jeg vil gerne gentage, som det er sagt så ofte fra regeringens side i løbet af det sidste års tid, at vi har gjort en meget stor indsats på flere forskellige punkter, bl.a. når det gælder om at begrænse underskuddet på statens drifts-, anlægs- og udlånsbudget. Det finanslovsforslag, som nu er fremsat for folkettingen, og som vi håber snart at få vedtaget, viser for 1984 et underskud på 54 mia kr. Af disse 54 mia kr. er vel omkring de 45 mia kr. renteudgifter. Det er altså rigtigt, at der er 9 mia kr., som ikke er renteudgifter, men udgifter til alle mulige andre formål. Hvis vi havde ladet tingene udvikle sig uden indgreb, havde vi imidlertid stået med et underskud af en helt anden størrelsesorden, hr. Maisted. Det havde måske været 90 eller 95 mia kr. Jeg vil ikke nægte, at 54 mia kr. stadig er alt for meget, men jeg vil bare afvise påstanden om, at regeringen fortsætter med at lave, som hr. Maisted sagde, de samme dumheder som i 1970erne.

Denne regering gør noget helt andet. Det er jo første gang i mange, mange år, der er foretaget virkelig omfattende begrænsninger af de offentlige udgifter – på årsbasis, hvis vi lægger det hele sammen, vel 40-45 mia kr. i